

Cykelturen

Jag flydde coronan och gav mig i väg på en cykel tur. Vägen var slät och fin, vinden lekte i håret.

Mötte bara några enstaka bilar. Efter ett tag hann jag i kapp en cykel med en gammal man. Vart är du på väg frågade jag.

Jag är på väg dit många rest men ingen återvänt ifrån.

Häng med det är inte så långt.

Jag hakade på det lät spännande.

Det gick långsammare och långsammare han såg mer och mer trött och andfådd ut, började hosta och svängde in på en smal väg mellan träden. Till sist stannade han, hur står det till sade jag. Vi är nästan framme nu sade han och steg av cykeln. Följ med mig. Vad skall vi här och göra sade jag, vägen utanför är ju slät och fin, jag fortsätter om du inte misstycker. Nej jag misstycker inte fortsatt du, jag är framme.

Efter en kort stund fick jag dåligt samvete och vände om, det hade börjat mulna och några blixtar syntes i fjärran. Jag cyklade in på den smala vägen. Efter ett tag såg jag cykeln men han var spårlöst försvunnen. Jag ropade och ropade men fick inget svar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten